

ΟΙ ΓΟΥΡΑΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΦΩΛΕΑΙ ΤΩΝ.

Ὅπως εἰς τὰ χερσαῖα καὶ πετεινὰ ἀπαντῶμεν διάφορα περίεργα πράγματα, οὕτω καὶ μεταξύ τῶν ἰχθύων εὐρίσκονται πολλὰ, τὰ ὅποια κινῶσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ ἀνθρώπου.

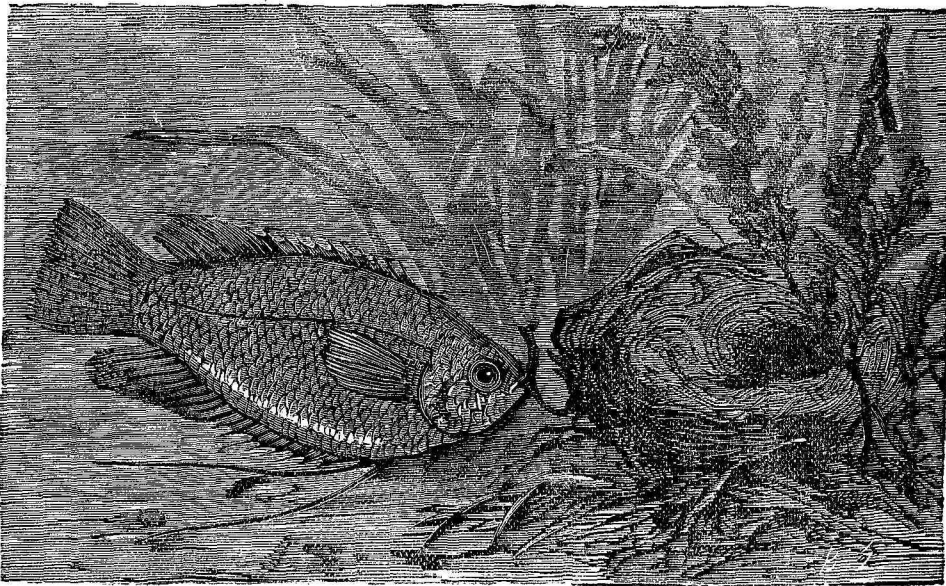
Εἰς τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς τῆς 4ης Ἀπριλίου (π.ε.) ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα εἰδους τινὸς ἰχθύος πολλὸν περίεργου, δυναμένου οὐ μόνον νὰ κολυμβᾷ καὶ νὰ ζῇ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ νὰ βαδίζῃ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ ἀκόμη νὰ ἔρχεται ἐπὶ βράχων καὶ νὰ διαπερᾷ τοις-τοτρόπως μεγάλας ἀποστάσεις πρὸς ἀναζήτησιν ὕδατος.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα ἔχουσιν οἱ μικροὶ ἀναγνώσται ἄλλο εἶδος ἰχθύος, περίεργον διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον κατασκευάζει τὴν φωλεάν του.

αὐτὰ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς μέχρι τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν μὲ πολλὴν προσοχήν.

Ἡ φωλεὰ αὕτη χρησιμεύει καὶ μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν τῶν ὠν πρὸς διαφόρους σκοποὺς. Καὶ πρῶτον μὲν προφυλάττει τὰ νεογνὰ ἀπὸ πολλοῦς ἐχθροῦς, οἱ ὅποιοι ἄνευ αὐτῆς θὰ τὰ κατεβρόχιζον, ἔπειτα δὲ τὸ ὕλικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶναι κατασκευασμένη, χρησιμεύει πρὸς τροφὴν τῶν νεογνῶν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατόπιν δὲ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν καὶ προφύλαξιν τῶν γονέων τῶν ἐξέρχονται τῆς φωλεᾶς καὶ ἀρχίζουν νὰ φροντίζουν διὰ τὸν ἑαυτὸν των.

Ἡ σὰρξ τῶν Γουράμων κατατάσσεται μετὰ τῶν νοστιμωτάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐπιζήτητος· ἀπατῶνται δ' οἱ ἰχθύες οὗτοι εἰς τὰ γλυκέα ὕδατα τῆς Σινικῆς αὐτοκρατορίας, εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελά.

Οἱ Γουράμοι καὶ αἱ φωλεαὶ των.

Ὡς γνωστὸν, οἱ ἰχθύες δὲν κατασκευάζουν φωλεάς, ἀλλ' ἐν καιρῷ τῆς ἀνοίξεως ἐκλέγουν εἰς τὸ παράλιον τόπον εὐήλιον καὶ νερὰ ἀθαβῆ καὶ καθαρά καὶ ἐκεῖ γεννοῦν τὰ ὠὰ των, ἀφίνοντες αὐτὰ ν' ἀναπτυχθοῦν χωρὶς καμμίαν φροντίδα ἢ περιποίησιν. Οἱ Γουράμοι κατ' ἐξαίρεσιν κατασκευάζουν τὰς φωλεάς των μὲ φύλλα θαλασσίων φυτῶν καὶ λάσπην, δένουν δὲ αὐτάς ἐπιτηδεύως διὰ τινος χόρτου εἰς τὸν κορμὸν φυτοῦ τινος θαλασσίου διὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ὕδατος, διότι καὶ οἱ ἰχθύες οὗτοι ζῶσιν εἰς ποταμούς καὶ ἐν γένει εἰς γλυκέα ὕδατα. Εἰς τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην ἀμφοτέρω, τὸ τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ἐργάζονται· ἀφοῦ δὲ ἡ ἐργασία τελειώσῃ καὶ ἡ φωλεὰ ἐτοιμασθῇ, τὸ θῆλυ ἐναποθέτει ἐντὸς αὐτῆς 800—1,000 ὠὰ, καὶ ἐπιτηρεῖ

αὐτά, καὶ ἰδίως τῆς Ἰάθας· εἰσῆλθῃ δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλιάν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἐπίσης εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. Τρέφονται δὲ συνήθως μὲ θαλάσσια φυτὰ, σκώληκας καὶ ἄλλα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΩΠΟΥ ἈΡΤΟΥ.

Πολλοὶ παραπονοῦνται ὅτι ὁ νωπὸς ἄρτος εἶναι βλαβερὸς, ὀλίγοι δὲ μὲν γνωρίζουν τὸ ἀληθὲς αἷτιον τῆς βλάβης. Τὰς νοσώδεις συνεπειάς δὲ ἐπιφέρει ἡ χημικὴ σύνθεσις, ἀλλ' ἡ μηχανικὴ ἐνέργεια αὐτοῦ. Ὁ νωπὸς ἄρτος ἐπιδέχεται μεγίστην πίεσιν, καὶ διὰ τοῦτο σπανίως μασᾶται ἱκανῶς· καταπίνεται μὲ εὐκολίαν καὶ πάμπολυς, ἔπειτα δὲ μὲ ἴσῃν εὐκολίαν ἐκτείνε-